

Z laške fronte.

ITALJANI ZADRŽUJEJO NEMCE IN AVSTRILJCE OB PIAVI, DOČIM PRIPRAVLJAJO SVOJ GLAVNI ODPOR OB REKI ADIŽI. — ZAVEZNIŠKI VOJNI ŠTAB JE ODREDIL UMIKANJE NA NOVO ČRTO RADI NEVARNOSTI, KI PRETI IZ TRENTINA.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Pariz, 12. novembra. — Odpor Italjanov proti Nemcem in Avstrijcem se ni le ojačil, temveč so tudi italjanske čete na številnih točkah pričele s ofenzivo, posebno pa v bližini visoke planote pri Asiagu na trentinski fronti, kjer so laške čete zopet zavzele izgubljene pozicije.

Na isti način so bile uspešne v dolini Sugana. Nemci ne poročajo o nikakih nadaljnjih napredovanjih ob dolnji Pavi. Iz Berlina pa kljub temu poročajo o zavzetju laškega mesta Belluno, ki je zelo važna postojanka ob gorenji Pavi, 35 milj od visoke planote pri Asiagu.

Vsa ta napredovanja z nemške strani kažejo, da se je obkolilo celo levo krilo laške armade in sicer od Alp pri Soči do Trentina in ob celotni reki Piave.

Vsled tega pa bodo Italjani zamogli vzdržati svoje črte le toliko časa, dokler jih ne obkolijo ali jim pridejo v bok.

Nevarnost, ki obstaja glede prodiranja Mackensena je dala zavezniškemu generalnemu štabu povod, da je odločil umikanje za obrambne pozicije preko reke Adiče, kjer se bo laška armada končno vstavila.

Če se zgodi to, bo treba opustiti Benetke in Paduo. Ti dve mesti so neizmerne strategičnega in duševnega pomena za Italjane in za Avstrijce.

Objava, da se bodo umaknile laške čete na desno stran Adiče, je prvič izšla v pariškem "Matinu". Nova pozicija laške armade je baje veliko bolj močna kot ona ob reki Piave.

Črta pričenja dvajset milj južno od Benetk ter teče v zapadni smeri 50 milj in se obrača nato v severozapadni smeri proti Gardskemu jezeru. V splošnem pomeni to, da se bo umaknila laška bojna črta na razdalji 60 milj.

V istem članku je rečeno, da bo mogoče vzdržati črto ob Adiči, če bodo laške čete dovolj pogumne ter bodo vzdržale pozicije, ki jih bodo v tem slučaju zavzele. S tem načrtom je baje zadovoljen francoski general Foch, ki zastopa francosko vlado na skupnem vojnem svetu v Parizu.

Isti general bo baje ostal v Italiji ter igral odločilno vlogo glede vodstva vojaških operacij, ki se bodo vršile v najkrajšem času.

Mednarodni zavezniški odbor, ki se je sestel v Italiji, je odredil, da morata Francija in Anglija povečati svojo podporo glede armade in materijala v namenu, da bo zaveznik v isti meri deležen vsega, kar potrebuje.

Obenem pa vpoštevajo tudi Združene države kot važen faktor za nadaljevanje sedanega boja.

Potrnilo o oživitvorenju medzavezniškega generalnega štaba, kateremu predseduje general Foch, in katerega člani so Sir H. Wilson in laški general Cadorna, se je objavilo v poloficijalni izjavi, ki je izšla par ur po večerajšnjem zasedanju francoskega kabineta.

V tozadnji objavi je naznanjeno, da sta bila laški narod in vlada najbolj ginjena vspricho izvanredne naglice, s katero so prišli zavezniki Italiji na pomoč.

Prvikrat v celi vojni se je resnično vdejavilo edinstvo glede akcije združene zavezniške fronte, — pravi poslanec. — Ni je stvari, ki bi več pripomogla da vzbudi splošno navdušenje v Italiji ter poveča ugled Francije.

Francoski ministrski predsednik Painleve in angleški ministrski predsednik Lloyd George sta se vrnila danes v Pariz iz Italije.

Grški ministrski predsednik Venizelos, ki se nahaja v Rimu, je sprejel angleškega ministrskega predsednika. Painleve je dal izraza svojemu neomejenemu prepričanju glede končne zmage braniteljev prostosti.

Pred večerajšnjim zasedanjem kabineta se je vršilo zborovanje vojnega sveta. V nekem poročilu Havasove agenture iz Rima se glasi, da prihaja veliko število čet in vojnega materijala neprestano na trentinsko fronto v Južni Tirolski.

Ker pa je Tirolska v Avstriji, je razvidno, da se tičejo ta ojačenja Avstroogrške in Nemške.

Na laško fronto je odšel princ iz Wales. Povsod so ga sprejeli z velikanskim navdušenjem.

Vojna poročila.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 12. novembra. Razen običajnega artilerijskega streljanja na obeh straneh bojnih front ni posebnih poročil.

Pariz, Francija, 12. novembra. Na fronti med gozdom Chame in Besouvaux so se nadaljevali artilerijski boji. Na ostali fronti je bilo ničesar.

Prašičja kolera krči zaloge mesa.

Washington, D. C., 12. nov. — Prašičja kolera je pomorila toliko prašičev v zadnjem letu, da bi meso zadostovalo za 1,000,000 vojakov skozi pet mesecev in pol. Tako naznanja poljedelski departament.

Sredstvo proti prašičji koleri je celjenje, svinjake je treba večkrat razkužiti in bolne živali je treba takoj ubiti od zdravil.

GENERALNI MAJOR JOHN BIDDLE, POVELJNIK ŽENIJSKIH ČET V FRANCJI.

Nemški uspehi na Laškem.

Iz Berlina poročajo, da so vjeli Avstrijci in Nemci zopet veliko Italjanov. — Laško poročilo.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Rim, Italija, 12. novembra. — Vojni urad naznanja danes, da so se vsi nemško-avstrijski poskusi izjalovili glede obkoljenja italjanskih čet ob reki Pavi na severnem delu nove laške defenzivne črte.

Poročilo se glasi: Med Stelvio in Astico se ni večeraj pripetilo ničesar posebnega.

Na Asiago planoti je večeraj sovražnik obnovil svoje napade proti našim črtam v oddelku pri Gallo, Monte Longera, hribu števil. 1674 in Melleta di Gallo.

Vse sovražne artilerijske akcije so se popolnoma izjalovile vsled ob streljevanja naše artilerije in pušk.

Na skrajnem delu severne fronte so vzporedno naše čete par protinapadov in vjele nekaj jetnikov. Na ostali gorski fronti so se naše čete, boreče s sovražnim predstražnim povsod vstavljale.

Na planoti onstran Piave se vrše živahni boji — dostavlja poročilo.

Berlin, Nemčija, 12. novembra. Naše čete, ki prodirajo ob Belluno ob reki Pavi, se nahajajo pred Feltre.

Ob dolnji Pavi se ni pripetilo ničesar posebnega.

Ogrska zaplenila žito.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 11. nov. Neko poročilo iz Budimpešte pravi, da je ogrska vlada odredila zaplenbo vsega žita v deželi.

Princ of Wales v Italiji.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Pariz, Francija, 11. novembra. Princ of Wales je šel na laško fronto. Kjerkoli so ga spoznali, so mu priredili ovacije.

Zavezniki združeni.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Izjava predsednika Wilsona: "Ne nasprotujem čustvom pacifistov, temveč njihovi trmoglavosti. Moje srce je z njimi, toda moj razum jih zaničuje. Želim miru in vem, kako ga je mogoče dobiti; oni pa ne vedo."

Ves, da sem poslal v Evropo svojega prijatelja polkovnika House, ki je ravno tako velik prijatelj miru kot kateri drug človek na svetu, toda poslal ga nisem v mirovni misli. Poslal sem ga, da se deleži konference, kako bi se ta vojna dobila. On ve, kakor vem, da je to prava pot, da se dobi mir, ako ga hočete imeti dalje kot samo nekaj minut."

Angleški ministrski predsednik Lloyd George:

"Ako se ne bi bilo vse izpremenilo, potem ne bi več prevzel odgovornosti za vodstvo vojne, ki je bila obsojena na poraz, ker je prijanjkovalo edinstvo."

Vojna se je podaljšala zaradi razdelitve. Zdaj bo skrajšana sled solidarnosti.

Kadar se uresniči organiziranje skupnega delovanja, potem nimanje dvoma o izidu vojne.

Laška nesreča bo še rešila zaveznike."

Francoski ministrski predsednik Painleve:

"Ena sama fronta, ena sama armada, en sam narod, — to je program, ki je potreben za bodočo zmago. Ako po štiridesetih mesecih vojne, po vseh naukah, katere nam je podala vojna, zavezniki ne bi bili sposobni za sveto mednarodno edinstvo, potem ne bi bili nazivlje vsem žrtvam vredni zmage."

Nevarni ptiček prijatelj.

V hotelu La Salle, Chicago, Ill. so prijeli Donald D. Fitzgeralda, o katerem pravijo, da je pravil skupaj \$100,000 do \$150,000 premoženja po potih, ki so temna in kriva.

Aretilali so ga na zahtevo poštne oblasti.

Proklamacija boljševikov.

Boljševiki pozivljajo na takojšnji mir. — Delavski in vojaški delegati predlagajo trimesečno premirje.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 12. nov. — Poročilo poluradne ruske časni-karske agenture prinaša vsebino resolucije, katero so delavski in vojaški delegati sprejeli v petek v Petrogradu. — Resolucija se glasi:

Vlada želi, da bo mir demokratičen in primeren, ki je prikladen duhu večine delavskega razreda vseh bojujočih se držav, ki so izdelane iz uničene vsled vojne. mir, katerega so zahtevali ruski delavci, ko je padla monarhija. Mora biti takojšnji mir brez aneksij, to se pravi brez nepostavne osvojitve tuje zemlje in brez nasilnega osvajanja narodnosti ter brez vojne odškodnine.

Ruska vlada priporoča vsem vojskujočim se narodom, da napravijo ta mir mir takoj s tem, da objavijo, da so pripravljeni izpolniti vse pogoje tega miru potom svojih pooblaščenec vseh držav in narodov.

Podanejsko in osvojitveno ozemlja meni vlada v soglasju s čutom pravice demokracije v splošnem in delavskih razredov delno. Tu je zapopadana aneksija slabe narodnosti od strani velike in močne države brez dovoljenja te narodnosti in neodvisno od stopnje civilizacije in geografske lege v Evropi ali pa onstran oceana.

Ako se drži kak narod s silo pod kontrolo lake države in ako v nasprotju z njegovo voljo, izraženo v časopisju ali narodnem zboru, ali v nasprotju s sklopi strank ter v uporabi in vstajo proti tlačitelju, narodu ni dovoljena plošna volina pravica, da bi se pogajala iz dežele vpadna armada in vpeljala lastna politična vlada, ako stanje je aneksija in nasilna osvojitve.

Vlada je mnenja, da je dejanje nadaljevanje vojne v svrhu, da se osvoje slabe narodnosti ter razdele med bogate in močne narode, je velik zločin proti človečnosti.

V soglasju s tem vlada svečano azzlasi svoj sklep, da podpiše mirovne pogodbe, ki bi končali to vojno na podlagi pogojev, ki so gori omenjeni in ki bi bili prijemni za vse narode."

Nadalje pravi ta predlog, da se ne sme smatrati za končne pogoje, temveč, da vlada privojuje, da pregleda druge mirovne pogoje in samo vstraja pri tem, da bojujoči se narodi spravijo te mirovne pogoje naprej kakor hitro je mogoče in da bodo pogoji absolutno jasni, brez najmanjših dvomnosti in skrivnega značaja.

Ta ponudba nadaljuje, da je vlada pripravljena prijeti mirovne pogajanja se za mir potom pismenega ali brozajavnega občejanja, ali z razmotiranjem med pooblaščenici različnih držav, ali pa potom konference.

Predlaga takojšnje trimesečno premirje, da se vdeležje pogajanj vse bojujoče se države in njihovih žrtve ter izjavlja, da je treba, da se skliče konferenca vseh narodov, da končno odobrijo začrtane mirovne pogoje.

Vladarji centralnih zaveznikov.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 12. novembra. — Iz Gorice poročajo, da je dospel nemški cesar v nedeljo na laško vojno pozorišče, kjer se je sestel z avstrijskim cesarjem Karolom in bolgarskim kraljem Ferdinandom.

Nemški cesar je čestital avstrijskemu cesarju, ker se je rešil iz reke, v kateri bi bil kmalo vstavljen. Zatem je nadaljeval svoje potovanje ob fronti.

Boj za Petrograd.

BOLJSEVIKI SO NAPRAVILI OKOLI MESTA ZAKOPE. — KRVAVA BITKA PRI GAČINI. — KADETI SO BILI V PETROGRADU PREMAGANI.

True translation filed with the post master at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Petrograd, 12. novembra. — Skozi celo soboto, nedeljo in ponedeljek je Kerenski imel uspeh ter so mu polki ohetali pomoč. Vsak čas se pričakuje grmenje topov. — Boljševiki so bili poslani na vse kraje, kjer se je mogoče približati mestu.

Izdani so bili pozivi na tovarniške delavce, da naj v predmestju kopljejo strelne jarke in postavijo barikade. Železniške postaje so oborožena taborišča.

Po mestu se širijo različne govorice, toda skozi cel ponedeljek je bilo vse mirno.

Leon Trocki je odgovoril na vprašanje časnikarskega poročevalca:

— Vse naše izjave podajamo sedaj s topovi. Ničesar več nimam povedati.

Voditelji boljševikov so prepričani, da jim bo armada pomagala.

O Kerenskiju se poroča, da stanuje v palači v Gačini.

Stockholm, 12. novembra. — Velika bitka se je vnela blizu Gačine med vojniki, ki so prišli s fronte in katerim poveljuje Kerenski in med četami boljševikov, ki so jih poslali iz Petrograda. To poročilo je iz zanesljivega vira prejel ameriški poslanik Nelson Morris.

Kerenski še vedno izdaja proklamacije kot ministrski predsednik. Močni oddelki korakajo proti boljševikom. General Kaledin je naznanil, da ne prizna Leninove vlade in Maksim Gorki vsak dan izdaja buletine proti boljševikom.

Odbor za javno varstvo je poslal k mornarjem svoje-ga poslanca, da se z njimi pogaja. Ta odposlanec je povedal, da se med mornarji že opaža, da niso zadovoljni z Leninom. Odbor je tudi pozval mestno prebivalstvo, da se naj zdrži nasilja proti boljševikom, ki imajo na svoji strani mornarje in 50 tisoč vojakov petrogradske garnizije in naj čakajo mirne rešitve te situacije.

Ruski poslanik na Švedskem, Gulkevič, ki je zadnjih 24 ur prejel več poročil iz različnih virov, je mnenja, da se kratka doba trumfa boljševikov bliža koncu.

— Vse informacije, — je rekel Gulkevič — katere sem prejel od sobote, kažejo, da je kriza v resnici že minila in da bo trajalo le še malo časa, ko bodo boljševiki odigrali svojo kratko vlogo. To je moralo enkrat priti in bilo je prav, ko je prišlo, kadar je prišlo. To je bilo stanje slabosti in ni bilo mogoče preprečiti; okrevanje pa bo hitro.

Petrograd, 12. novembra. — Vojaški kadeti, navdušeni vsled poročil, da se Kerenskijeve čete nahajajo že blizu mesta, so danes dejanske poskuse prevzeti kontrolo nad mestom. Posledica je bila, da je na več krajih po ulicah prišlo do spopadov.

Zgodaj zjutraj so kadeti presenetili majhen oddelček boljševikov v telefoničnem uradu. S seboj so imeli oklopne avtomobile in so prisilili boljševike, da so se podali.

Skoro do noči se je vršila bitka med boljševiki in kadeti, katerih je bilo okoli sto. Streljali so s okenj ter pred poslopjem s pomočjo strojne puške in oklopnega avtomobila. Kadeti pa so se morali podati, ko jim je pošlo streljivo.

Tudi na Nevskem prospektu so kadeti z oklopnim avtomobilom izzvali bitko, v kateri jih je bila večina pobita, ali pa so bili zajeti.

Navzlic streljanju je bilo vedno polno ljudstva na Nevskem prospektu. Kadar je bilo potrebno, so bežali, — drugače pa so hodila semtertja, kakor se ne bi dogačalo nič posebnega. Vse ceste, ki vodijo v Morskaja ulico v bližini telefoničnega urada, so bile polne radovednežev, ki so zbežali pri vsakem strelu, pa so se zopet vrnili na svoje mesto, kadar se je streljanje poglelo. Pravijo, da je bilo v Morskaji mnogo izgub.

Odbor za javno varstvo je šel v Gačino, da poskusi doseči kompromis med Kerenskim in boljševiki.

Obe stranki, Kerenskijeva in boljševikov, izdaja pozive na narod, katerega poziva, da naj podpira to ali ono stranko.

Poročilo pravi, da je bila ena proklamacija, katero je podpisal Kerenski in je bila izdana v Gačini, vržena iz aeroplana.

Ime delavske in vojaške vlade je: "Začasna kmetska in delavska vlada".

Smrtna kosa.

Umrila je v Brooklynu Marija Prekelj, rojena Čošarek, doma iz Ribnice štev. 79. Stara je bila 41 let.

Umrila je 9. novembra ob treh zjutraj, pokopani so jo na 11. novembra na pokopališču sv. Trojice.

V Ameriki zapušta moža, dva otroka, tri sestre in enega brata.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

bomo začeli takoj raspošiljati, kakor hitro dobimo potrebno dovoljenje. Rojake in naročnike prosimo, naj se par dni potirpe.

Upravištvo.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko \$3.50
In Canada \$4.50
Za pol leta \$2.00
Za četrt leta \$1.00
Za šest let \$6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno in praznikov

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Dopis brez polpele in očitosti se ne prištevajo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejane številke
naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City

Telephone: 2876 Cortlandt.

Rusija in boljševiki.

(From The Evening Mail.)

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 13, 1917.
as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Razveselje vesti prihajajo z nove ruske fronte, ki se nahaja v bližini Petrograda — namreč fronte, kjer se zbirajo ruske čete, da uničijo notranje sovražnike, ki so ogrožali Rusijo v njenem lastnem življenju.

Program boljševikov, ki je vseboval uničenje vsega obstoječega reda, gotovo ni ugajal ruskemu narodu. Ugačal ni niti ruskim armadam, ki so bile zadnji čas na robu popolnega razkrojenja.

Odgovor armade na poziv ministrskega predsednika Kerenskoga, naj ga podpirajo v njegovem boju proti boljševikom ter pri pohodu proti Petrogradu, je najboljši znamenje za zdravo srce in zdravega duha Rusije.

Vsled tega pa je tudi upati, da je zadušeno us'aje v Petrogradu, le dogodek, ki se bo izvršil tekom par dni.

Vstaja Lenina in Trockija je dala ruski provizorični vladi nov in važen dokaz cele neuspešnosti programa, ki določa odstranjenje vsega vodstva, katero meša dejstva s fantazijami ter skuša ustvariti v enem dnevu utopijo in to iz nedovršenih elementov in ignorantne mase.

Ena izmed glavnih napak Kerenskijeve politike je bila, da ni hotel staviti silo proti sili.

Na predvečer vstaje Lenina in Trockija je sprejel Kerenski deputacijo Kozakov, ki ga je vprašala, če hoče zopet uvesti smrtno kazen.

Kozaki so zahtevali zopetno uvedbo smrtni kazni kot edino uspešno sredstvo proti javnemu redu ter uspehu revolucije.

Kerenski pa je izjavil, da noče nanovo uvesti smrtni kazni in sicer na podlagi prepričanja, da bi bilo to dejanje proti duhu revolucije.

Par ur zatem pa je sledilo zasedenje glavnega mesta in aretacija več članov kabineta ter njih zapor v Petro-pavlovski trdnjavi.

Kerenski se je sedaj naučil, kako bedasto je nositi iz gorčice hiše male stvari.

Sedaj ima popoln dokaz o potrebi energične akcije, s katero naj bi se zavarovalo sadove revolucije.

Če se je provizorična vlada naučila vsaj to ter ostala prepričana o potrebi žrtvovanja malenkosti, da se reši splošnost, bo vstaja boljševikov naravnost blagoslov za veliko Rusijo.

Vojni kruh.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 13, 1917.
as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Vojni kruh, kot nam ga je pokazal živilski administrator, je naravnost idealen kruh.

To je kruh, ki obstaja iz pšenice in otrobov, nekaj mleka in masti.

In to je kruh, kateremu pravijo v Evropi — beli kruh.

To glavno živilo, na katerem obstaja v splošnem življenje naroda, je soglasno z izjavo živilskega administratorja Hooverja glavno, zakar se mora brigati zvezna vlada.

Kruh, za kojega je pripravil recept Mr. Hoover, prekaša kruh, kot so ga dozdaj uporabljali v Ameriki in tudi v evropskih deželah, ki so že zdaj občutile pomanjkanje vsled vojne.

Razen kakovosti pričakuje Hoover od novega kruha tudi velike prihranke.

Izračunal je, da se bo prihranilo najmanj sto milijonov funtov sladkorja in sto milijonov funtov masti.

Vse to bodo lahko poslali našim zaveznikom v tej veliki borbi.

Nadalje je izjavil, da bomo s tem prihranili na stotine milijonov funtov pšenice ter dovedli do tega, da bomo bolj varčevali z vsemi produkti, kar se bo lahko doseglo potem vstanovitve narodnega dne brez pšenice.

Kar pa je najbolj važno, je to, da bodo vsi peki prodajali novi vojni kruh po sedem centov štuko.

To bo pomenilo veliko zmanjšanje v ceni.

Z vsakega stališča govornjo pa je ameriški narod lahko zadovoljen z novim vojnim kruhom, ki se lahko v vsakem oziru primerja z "mirovnim" kruhom na evropskem kontinentu.

Dopisi.

Dunlo, Pa.
Poročam Vam, da se je ponesrečil pri Scalp Level Coal Comp. dne 7. novembra rojak Andrej Kevadič. Omenjenega dne dopoldne se je utrgala nad njim plast kanjenja in ga zasula. Zdravnik je izjavil, da je zlomljen križ. Sedaj se nahaja v bolnišnici in mu želimo, da bi kmalu okreval. Dima je iz Pouikev pri Sv. Vidu nad Cerknico. A. Oshaben.

Collinwood, Cleveland, O.
Vabilo na javni ljudski shod, katerega priredi pripravljalni odbor za "Jugoslovansko Republi-kansko Zdrženje" dne 25. novembra ob 2. uri popoldne v dvorani Jos. Kunčiča, 15612 Waterloo Road. Na tem shodu bo govoril občeznani rojak M. Petrovich o jugoslovanskih problemih.

Ob tej priliki je vabljen cenj. občinstvo in vsa društva, katera se zanimajo za akcije v prilog svojemu narodu do svobode, neodvisnosti in enakopravnosti.

Pripravljalni odbor.

La Salle, Ill.
V teh burnih časih so nastale razmere v Združenih državah povsod prilično enake. Kakor je dosti dela za tistega, kateri hoče gati, v Illinoisu, tako je tudi v New Yorku in Californiji, kakor je to razvidno iz časopisov.

Kavnotako je z draginjo; te sitne "tete" je tudi povsod dosti, zato pa se že ni vredno danes nikamor "mufati" z namerom, da bi si človek s tem stanje izboljšal, ker je primeroma povsod enako, izvenem, če katerega to veseli.

In ker se že vse tako "gliha" in enači, se bo še nekaj v tej deželi zenačilo; to se pravi, ako ne bo "kazzer" kmalu prenehal s svojo morijo, in to bo! Želje ljudi se bodo zedmile in zenačile v eno samo veliko željo, namreč, da bi ga oskrbniki večne gorkote kmalu preskrbeli z dobro gorkim prebivališčem.

Kaj sem ravnokar zvedel! Da se bo priredila v La Salle opera "Carnegieville zvonovi", in sicer nam jo vprizori pevsko-dramatični odsek društva sv. Cecilije iz Jolietu v nedeljo 25. novembra.

To bo izvanredna posebnost. Opera v slovenskem jeziku je nomen pri ameriških Slovenceh. Čast, da so prvi kaj takega vprizorili v Ameriki, so imeli Slovenci v Jolietu, kar so tudi lahko storili, ker imajo "inteligence" in pa tudi izvrstne pevske moči.

Če pomislimo, da se bo obenem priredil tudi pevski koncert in da bo, kolikor mi je znano, na vspe-redu mnogo krasnih pevskih točk, katere bodo peči v mešanem in ženskem zboru, v moškem kvartetu in skupno (zbor društva sv. Cecilije iz Jolietu in zbor naše Slovenije), je gotovo, da nas čaka nad vse prijeten večer. Tolk se se ni slišalo petja na odru pri Slovenceh, kar La Salle stoji.

Društvo Slovenija tudi priredi omenjeni večer komično igro "Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček" in kdor bo videl, kako bo Štipko bolnike "farbat" za časa doktorjeve odsotnosti, ne bo tega zlepa pozabil.

Lahko si že vsak zdaj misli, kako vsestransko obširen bo vspe-red.

Če bi bil privezan, bi se strgal ter bi letel gledat!

Ker Slovenci posebno ljubijo petje (in tega bo že samo v operi veliko) in ker nas pridejo posetit taki izvrstni pevec in pevke, kot so naši sosedje iz Jolietu, je gotovo, da bodo prišli rojaki od vspe-povsod in pričakovati je ogromne vdeležbe.

Melcher, Iowa.
Želim Vam nekoliko sporočiti o naši naselbini. Tukaj nas je precej Slovencev; bratov Hrvatov pa je kakih 50. Dva sta Štajerca. Med seboj se prav dobro razume-mo in na društvenem polju prav dobro napredujemo.

Sporočiti Vam moram tudi, da smo imeli prejšnji teden volitve zaradi pižaje in smo suhoče pre-magali. Zdaj bomo zopet po daljšem času lahko nastopili željo du-že; mihi smo bili sicer od moje.

Poročati hočem tudi naslednje:

Sulmona, Italija.
29. sept. 1917.

Dragi mi prijatelji!

Nepopisno je bilo moje veselje, ko sem prejel od Vas pismo z dne 27. avgusta tako nepričakovano. Zahvaljujem se Vam prav iz srea za prijazno pismo in hvala Vam, da se zanimate za me. Kot se mi zdi, niste popolnoma na jasnem, čigav sem. Sem namreč Beršnjakov iz St. Janža.

V kratkem Vam tu poročam, kake so razmere v domovini. Predvsem so zelo žalostne. Drugi nja je nevrjetna in nekatere stvari se sploh za noben denar več ne dobijo, ker jih ni. Tako je bilo prej, ko sem bil še jaz v Avstriji. Sedaj sem pa že 9 mesecev tukaj.

V teh devetih mesecih se je spet vse zelo poslabšalo, kakor pripo-vedujejo ujetniki, ki prihajajo za menoj.

Zalibog Va mo Vaših bratih ne morem nič gotovega poročati; tu di ne o sinu Florarjevega kovača. Toda to bom mogoče v kratkem izvedel od doma in Vam bom po-tem pisal. Kar jaz vem, so bili že 1915 tle mrtvi: Martinov Janez, Čremski Janez, Rečskega orga-sta sin Florjan, Repotar Anton in Glasčev Jože iz Verpolj.

Ranjencev je brez števila; mnogi so že po 4 ali 5krat ranjeni, pa morajo kljub temu še vedno na-zaj v bojno vrsto.

Sedaj pa nekoliko o mojem stanju. Predvsem sem zdrav; druga-če mi gre po ujetniški navadi. Manjka nam svobode, ker ne sme-mo ven. Z domovino smo v bolj slabi zvezi; pisma že se gredo, to-da denarna pošta za nas ne poslu-je, tako da od doma ne moremo dobiti nobene podpore.

Iz Amerike pride denar sem čisto gotovo in najbolj zanesljivo pa skozi Frank Sakserja.

Vpraskate me, ako je tukaj kdo izmed znancev iz našega kraja. Prav blizu ne; najbližji so iz So-stanja in Velenja; sicer je pa iz vseh krajev precej Slovencev.

Torej, kot sem Vam rekel, bom o Vaših bratih že kaj poizvedel, kakorhitro mi bo mogoče. Drugih novic Vam ne morem sporočiti, ker kaj izvanrednega ne smem. Zanimalo Vas bo gotovo to, da je zelo veliko vojakov iz našega kraja ujetih v Rusiji, Italiji in po-vsod.

Končavam s prisrčnim pozdra-vom na Vas in na celo družino in Vas prošim za odgovor ter osta-jam Vaš udani prijatelj

Franc Melavec,
prigioniero di guerra,
Caserna Umberto I.,
Italia. Sulmona.

Rojaki naročite se na "Glas Na-roda", največji slovenski dnevnik v Zdu-ženih državah.

radi pismono pozdravili, pa nima-mo naslovov. Spomin nas pa ve-že do njih, da jih z dopisom po-zdravljamo. Mi spodaj podpisani vas posebno pozdravljamo:

Josip Tesovnik; doma: Sv. Frančišek Ksav., Štajerske. Po-zdrav očetu v Sublet, Wyo.

Alojzij Čadež; doma: Poljane pri Škofji Loki, Kranjsko. Po-zdrav bratom in sestri v Crested Butte, Colo.

Josip Colarič; doma: Kostanje-vica, Kranjsko. Pozdrav bratu in njegovi soprogi v Denver, Colo.

Ernest Svenssek; doma: Sv. Vid na Štajerskem. Pozdravlja Miha-ela Pečnika.

Naslov podpisanih:
Ime,
vojnepoljniy avstrijskoj armii
Gorod Kurgan,
Volost Mihajlovskaja,
Tobolskaja gubernija,
Sibirija. Russia.

Sulmona, Italija.
29. sept. 1917.

Dragi mi prijatelji!

Nepopisno je bilo moje veselje, ko sem prejel od Vas pismo z dne 27. avgusta tako nepričakovano. Zahvaljujem se Vam prav iz srea za prijazno pismo in hvala Vam, da se zanimate za me. Kot se mi zdi, niste popolnoma na jasnem, čigav sem. Sem namreč Beršnjakov iz St. Janža.

V kratkem Vam tu poročam, kake so razmere v domovini. Predvsem so zelo žalostne. Drugi nja je nevrjetna in nekatere stvari se sploh za noben denar več ne dobijo, ker jih ni. Tako je bilo prej, ko sem bil še jaz v Avstriji. Sedaj sem pa že 9 mesecev tukaj.

V teh devetih mesecih se je spet vse zelo poslabšalo, kakor pripo-vedujejo ujetniki, ki prihajajo za menoj.

Zalibog Va mo Vaših bratih ne morem nič gotovega poročati; tu di ne o sinu Florarjevega kovača. Toda to bom mogoče v kratkem izvedel od doma in Vam bom po-tem pisal. Kar jaz vem, so bili že 1915 tle mrtvi: Martinov Janez, Čremski Janez, Rečskega orga-sta sin Florjan, Repotar Anton in Glasčev Jože iz Verpolj.

Ranjencev je brez števila; mnogi so že po 4 ali 5krat ranjeni, pa morajo kljub temu še vedno na-zaj v bojno vrsto.

Sedaj pa nekoliko o mojem stanju. Predvsem sem zdrav; druga-če mi gre po ujetniški navadi. Manjka nam svobode, ker ne sme-mo ven. Z domovino smo v bolj slabi zvezi; pisma že se gredo, to-da denarna pošta za nas ne poslu-je, tako da od doma ne moremo dobiti nobene podpore.

Iz Amerike pride denar sem čisto gotovo in najbolj zanesljivo pa skozi Frank Sakserja.

Vpraskate me, ako je tukaj kdo izmed znancev iz našega kraja. Prav blizu ne; najbližji so iz So-stanja in Velenja; sicer je pa iz vseh krajev precej Slovencev.

Torej, kot sem Vam rekel, bom o Vaših bratih že kaj poizvedel, kakorhitro mi bo mogoče. Drugih novic Vam ne morem sporočiti, ker kaj izvanrednega ne smem. Zanimalo Vas bo gotovo to, da je zelo veliko vojakov iz našega kraja ujetih v Rusiji, Italiji in po-vsod.

Končavam s prisrčnim pozdra-vom na Vas in na celo družino in Vas prošim za odgovor ter osta-jam Vaš udani prijatelj

Franc Melavec,
prigioniero di guerra,
Caserna Umberto I.,
Italia. Sulmona.

Rojaki naročite se na "Glas Na-roda", največji slovenski dnevnik v Zdu-ženih državah.

"Slov. pevsko podporno društvo 'ZVON'"

SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO.

URADNIKI:
Predsednik: JOŽEF BLATNIK, 3582 E. 82 St., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: GUST STRAJNER, 963 E. 63 St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANDREW ŽAGAR, 3704 E. 78 St., Cleveland, Ohio.
Podtajnik: ANTON GORENC, 7728 Osage Ave., Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MIKE VRČEK, 3694 E. 78 St., Cleveland, Ohio.
Zapisničarica: ROZI MAUER, 3522 E. 82 St., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:
MAY GLIHA, 3606 E. 78 St., Cleveland, Ohio.
MARTIN MARTINŠEK, 3559 E. 81 St., Cleveland, Ohio.
FRANK VRČEK, 3694 E. 78 St., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:
JOHN FONDA, 7825 Burke Ave., Cleveland, Ohio.
FRANCES ZABUKOVEC, 3694 E. 78 St., Cleveland, Ohio.

VEATAR:
LUDVIG GRUDEN, 3694 E. 78 St., Cleveland, Ohio.

Seja se vrši prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Mike Plutvi Av-sani, 3611 E. 81 St., Cleveland, Ohio.

Amerikanci v ognju.

Prvi boji z Indijanci.

To je povest o prvem večjem boju z Indijanci — prvem pravem spopadu med belim in rdečim močem za nadvlado naše dežele.

Bilo je leta 1637. Prvi Indijanci Nove Anghije so se nahajali tukaj manj kot dvajset let. Bili pa so dosti časa tukaj, da so si nakopali smrtno sovraštvo Indijancev.

Ko so se prvi kolonisti Nove Anghije izkreali na oba-lji Massachusettsa, leta 1620, so našli Indijance pripravljene sprejeti jih kot prijatelje in goste.

Kmalu pa so ti prijazni domačini spoznali, da skuša-jo ti novodošleci na vse načine spraviti domačine z zemeljskega površja. Prijaznost divjih Indijancev se je izpreme-nila v začudenje; začudenje pa se je izpremenilo v divji srd. Plačali pa so za grabljenje zemlje od strani koloni-stov na edini način, ki so ga znali.

Kontinent Severne Amerike je obsegal 446,000 kva-dratnih milj. Vsi evropski naseljenci, spravljani skupaj, bi v onih zgodnjih dneh ne mogli zasesti več kot eno deset tisočinko tega prostranega ozemlja. Dosti je bilo ozemlja zanje in za Indijance, ki so bili lastniki zemlje.

Kljub vsemu temu pa so se hoteli naseljenci polastiti celega tega ozemlja ter izpodriniti prvotnega gospodar-ja. Naravna posledica tega je bila vojna.

Nekako 100 pionirjev je zapustilo kolonijo ob Massa-chusetts zalivu leta 1636 ter se nastanilo v bogati Conne-ticut dolini. Pleme Pequot Indijancev je protestiralo proti temu prodiranju na njih lovišča in stanovišča.

Nastali so seveda takoj spori z belimi možmi. Sassa-cus, načelnik teh Indijancev, se je skušal zvezati z Narra-gansetts, to je sosednim indijanskim plemenom v namenu, da izžene tujece iz doline.

Roger Williams, neki angleški duhovnik, pa je pre-govoril Narragansetts Indijance, da se niso hoteli mešati z zadevo. To je najbrž rešilo kolonijo in Pequot Indijanci so vsled tega vodili vojno na svojo lastno pest.

Cela serija krvavih masakrov ter krutih povračil se je vlekla skozi celo spomlad leta 1637. Naselniki so končno poslali v druge kolonije za pomoč.

500 mož pod poveljstvom kapitanov Mason in Under-hill je odkorakalo skrivaj proti najmočnejši postojanki Pequot Indijancev pri Groton, Conn.

Pri tem fortu so bili zbrani skoro vsi bojovníki Pe-quot "naroda". Tam so se najbrž urili in zbirali za splošni napad na kolonijo v dolini.

Proti tej močni postojanki so torej odkorakali beli uaseljenci. Po številu jih je bilo najbrž še enkrat manj kot je brojila četa, katero so nameravali napasti. Med tem 500 možmi, katere sta vodila Mason in Underhill, pa je bilo tudi veliko Indijancev, ki so črtili Pequot pleme.

Ravno pred jutranjo zoro dne 26. maja 1637 so dospe-li naseljenci do forta. Tam so se razdelili na dva oddelka, kojih vsak naj bi pazil na ena izmed vrat. Beli možje so tvorili prednjo stražo pri napadu, dočim so ostali njih indijanski zavezniki v ozadju kot rezerva.

Ravno ko je hotel dati Mason povelje za napad, je neki pes v notranjosti forta zavohal prišlece ter zalajal. — Trenutek na to pa je straža pri vratih pričela kričati na ves glas:

— Owanux! — Angleži!

V fortu je pričelo naenkrat šumeti kot v panju. Za naseljence pa ni bilo nobenega upanja več, da bi moglo njih gibanje prikrito. Vsled tega so takoj vprizorili na-skok.

Ko so enkrat prodrli skozi vrata, so pričeli poti-ka-ti predse velike trope Indijancev, ki so se jim postavile po robu. Klali so, streljali, zažigali vlgvame ter prodira-li naprej. Ker se jih je presenetilo na tak način, so pričeli Pequot bežati, kajti prevzela jih je panika.

Konec je bilo — mesarsko klanje.

Mason pravi v svojem oficijelnem poročilu glede bit-ke sledeče:

— Ti Pequots so se obnašali junaški. Vsemogočni pa je dopustil, da se je polastil njih duha tak strah, da so končno zbežali pred nami in naravnost v plamene, v kate-rih jih je mnoge poginilo.

Boj je bil kmalu končan. Milosti se ni niti dajalo ni-ti prosilo.

Skoro 800 Pequots je bilo ubitih. Peščica preživelih se je rešila iz te splošne morije ter pričela bežati proti ju-gu. Čete priseljencev pa so jih zasledovale ob celem Long Island zalivu.

Na tem zasledovanju so bili nekateri izmed zasledo-valcev tako presenečeni od lepote nekega kraja, da so po-zneje sgrajili na dotičnem mestu malo vas.

Na ta način je bilo ustanovljeno mesto New Haven.

LAHKO STE OZDRAVLJENI!

Pridite k meni — Jaz vam povrnem vaše zdravje.

Jaz imam najboljšo pripomočko za zdravljenje vsakovrstnih bolezni. X-zarki (električna) preiskava

JAZ SEM najstarejši kristjanski špe-cialist v Pittsburgh, Pa.; 37 let skušnje v zdravljenju bolnikov.

JAZ VAM BOM povedal ako morete biti ozdravljeni brez domovanja in odra-vil vas bom, ako se ni posrečilo maj-šim ali neizkušnim zdravnikom.

JAZ KAHIM najboljšo in najuspešnejše zdravila pri zdravljenju mojih bolni-kov.

JAZ IMAM svojo lekarno in laboratorij, vse najboljše za bolne ljudi.

Začutili se boste kakor hitro zamorete biti ozdravljeni. En sim otok vam bo zagotovi-mo spoznanje in prepričanje, da boste sa-kaj imeli uspeh v kratkem času.

Vse bolezni moških in ženskih zdravim uspešno.

NEKJE CENE. PREISKAVA IN NASVET ZASTOJA. Govorci so slovenski.

PROF. DOCTOR D. F. MULLIN

4711 - 4TH AVENUE, PITTSBURGH, PA.

4711 - 4TH AVENUE, PITTSBURGH, PA.

Padec Kerenskija in zavezniki.

(From The New York Tribune.)

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Velika bitka med umerjenostjo ministarstva Lvova za predstavitev ekstremona v novi Rusiji je izvejevana. Od ustvaritve nove Rusije naprej so se elementi praktičnega državljanstva, pod vodstvom Kerenskija, borili z brezprimerim junaštvom, da zadrže revolucijo v cunjeh. In sedaj, po sedmih mesecih boja, so zmagali radikalci pod vodstvom Lenina in Trockija nad Kerenskijem.

Resničnega opisa te velike bitke se dosedaj še ni podalo ali obelodanilo. Inozemski poročevalci so informirali svet o anarhiji v Rusiji, dočim je ni bilo nobene. Svarili so svet proti zločinu in izgredom boljševikov. Boljševiki pa so se sedaj polastili Petrograda in kakor kaže z zelo malenkostnim prelivanjem krvi. Poročevalci so ponavljali vznemirjajoča poročila glede kaosa v Rusiji. V istem času pa je vzdrževala ta "kaotična" Rusija armado 16 milijonov mož na fronti in v zaledju. Te milijone se je uranilo, oblačilo, zakladalo z municijo ter jih učilo pismenosti v tisočih improviziranih šolah, a jim obenem odpiralo priprosto, a razumljivo vpogled v mednarodno situacijo.

Politični boj je ustavil ofenzivo. Vse, kar se je izvršilo v Rusiji, vstevši številne kabinetne krize in odklonjenje nekaterih čet, da bi prišle za ofenzivo, so bile posledice velike bitke med dvema silama novih Rusij, kojih predstavitelja sta Kerenski in Lenin. Poročevalci v Petrogradu pa niso imeli vpogleda v stvar, da bi se znanili svoje čitatelje z naravo tega boja. Ni je dežele na svetu, katero bi se tako napačno predstavljalo svetu, kot ravno Rusijo in to brez vsakega tehtnega vzroka. Rusko naziranje in stališče ni imelo še prilike, da iz razna svojemu mnenju pred katerikoli visokim tribunalom javnega mnenja.

V naslednjem hočemo pojasniti, kaj se je zgodilo v Rusiji, in sicer z ruskega stališča in v luči boja, ki se je ravnokar končal. To ni izraz osebnega mnenja, temveč zgodovinski pregled dejanskih dejstev in dogodkov. Ruska revolucija je proizvedla novo Rusijo. Ko se je ta nova Rusija prvič pojavila v svetu, je bila prepojena z najglobljim sovraštvom do padlega carizma. Vsako stvar, ki je bila zvezana s carizmom ali se je identificirala z njim, se je smatrala za škodljivo ali vsaj sumljivo. Kmalu pa se je ta nova Rusija našla v družbi carjev, višjih zaveznikov, Anglije, Francije in Italije. Nova Rusija, kot zastopnica v petrogradskem svetu delegatov delavcev in vojakov, je kmalu po svojem postanku pojasnila, da se smatra popolnoma novim družabnikom v zavezniškem taborišču. Na zaveznike je zrla kot na čudne tovariše v prenočišču in to radi njih zveze s staro imperialistično Rusijo.

Zavezniki so napravili prvo napako, ko niso priznali nove Rusije kot resnično novo državo. Smatrali so jo le za nadaljevanje stare. V splošnem pa tudi niso hoteli upoštevati naziranja ruske revolucionarne demokracije. Ta demokracija je rekla zaveznikom: — Nahajam se v vaši družbi. Voljna sem sodelovati z vami v skupnem naporu, da se demokratizira Nemčija. To je moj cilj v vojni in ničesar drugega. Kaj pa je vaš? Ali ste voljni javno opovedati se vsem ciljem aneksij in kamnihih nalogah vojnih odškodnin? Če je temu tako, vpriporimo sestanek ter sklenimo dogovor, če pa ne, pa povejte.

Nikakih obveznosti za dogovor carja. Ruska demokracija se ni smatrala vezano vsled dogovorov in pogodb carja. To je mogoče popolnoma napačno, neetično ter celo žaljivo. Kljub temu pa je bilo ter je še sedaj dejstvo, resnica. Zavezniki niso mogli videti tega dejstva ter uravnati po tem svoje postopanje. Nova Rusija se je hotela pogajati z zavezniki glede novega dogovora za skupno vojno proti Hohenzolernem. Zavezniki pa niso hoteli priznati uiti avtoritete organa nove Rusije, sveta delegatov delavcev in vojakov.

Zavezniki niso bili v stanju videti takoj, da provizorična vlada brez opore vojakov in delavcev svoje vojne cilje. Ekstremisti pa niso hoteli videti, da je že samoposobi najkajti vedel je, da maksimalisti v

Vse, kar se je izvršilo v Rusiji, vstevši številne kabinetne krize in odklonjenje nekaterih čet, da bi prišle za ofenzivo, so bile posledice velike bitke med dvema silama novih Rusij, kojih predstavitelja sta Kerenski in Lenin. Poročevalci v Petrogradu pa niso imeli vpogleda v stvar, da bi se znanili svoje čitatelje z naravo tega boja. Ni je dežele na svetu, katero bi se tako napačno predstavljalo svetu, kot ravno Rusijo in to brez vsakega tehtnega vzroka. Rusko naziranje in stališče ni imelo še prilike, da iz razna svojemu mnenju pred katerikoli visokim tribunalom javnega mnenja.

V tem se nahaja ključ k celi ruski situaciji. Ruski narod je trdno prepričan, da je nemška revolucija mogoča. Ne morete si misliti, kaj bi se zgodilo v Rusiji, če bi se ne računalo s tem glavnim dejstvom. Rusi so prepričani, da bo takoj izbruhnila v Nemčiji revolucija, kakorhitro se zavezniki odpovedo vsem ciljem aneksij, ranja in nalaganja kamnihih odškodnin. Poleg tega pa še dostavljajo, da se bodo borili naprej kot levi, če bi se nemški narod ne hotel upreti.

Mandat ruske revolucije je: ustanovljenje miru potom nemške revolucije. Revolucionarna demokracija je dala svetu delegatov delavcev in vojakov nalogo, da izvede ta mandat ali to naročilo. Svet je izsilil rekonstrukcijo vlade v namenu, da zavezniki iznova objavijo svoje vojne cilje. Kerenski je stopil v kabinet, da predstavlja svet in je postal pozneje voditelj vlade v namenu, da uveljavi želje Sveta delegatov delavcev in vojakov.

Na levi: Leon Trocki in Nikolaj Lenin, voditelja boljševikov. Na desni: ministrski predsednik Kerenski in poslopje ruske Dume.

boljši dokaz imperijalizma zaveznikov, če si more nova Rusija pridobiti njih respekt edinele s kazanjem pesti.

To je bilo, radi česar so se ruski vojniki bratili z nemškimi. Misli se je, da bo to bratenje preslo na Nemce kal revolucije. To je bilo, radi česar se številne ruske čete niso hotele boriti proti Nemcem. Vrjele so in vrjamejo še vedno, da bi sprejem ruske formule od strani zaveznikov neposredno dovedel do miru vsled revolucije v Nemčiji.

Ruska armada se vedno mogočna.

V inozemstvu se je v naravnost strašni luči predstavljalo rusko armado. Ona se bo borila za revolucijo. Borila se bo za demokracijo v Nemčiji. Ne bo se pa borila za cilje, o katerih domneva, daso imperijalistični.

Konferenco v Stockholmu je zasnovala ruska revolucionarna demokracija z namenom, da stopi v stik z nemškim proletarijatom, ki naj bi strmoljavil Hohenzolernce. Odklonitev potnih listov od strani zaveznikov za njih delegate na tej konferenci je bil strašen udarec za Kerenskija. Ta odklonitev je dala njegovim nasprotnikom v roko mogočno orožje, katerega so uporabili proti njemu. Sledilec Lenina so pojasnili armadi, da so sedaj na razpolago nepobitni dokazi o inperijalizmu zaveznikov. Reklo se je vojakom, da je Kerenski izdajalec glede stvari revolucionarne demokracije.

Kerenski ni bil izdajalec, dasi ravno je sam čutil, da ni v stanju izvesti mandata mas. Kljub temu pa se ni izgubil upanja. Upanja tudi niso izgubili njegovi prijatelji. Kerenski je upal do zadnjega trenutka, da bodo Združene države rešile Rusijo iz vedno narasčajočega vala ekstremizma. Misli je, da bo predsednik Wilson odobraval njegovo zahtevo glede konference, na kateri bi se iznova ugotovilo vojne cilje zaveznikov. Tako konferenca bi pomenila smrti ni udarec za boljševike in Lenina bi prenelal ogrožati provizorično vlado Kerenskija.

Združene države pa so nezačestno zadale par mogočnih udarcev ruskim zmernim elementom. Zatrele so več socialističnih listov v tej deželi ter dale s tem ekstremistom na razpolago izvrsten propagandni material proti zaveznikom. Nova Rusija ima povsod v svojem srečanju mesto za socializem. Kampanja proti pacifistom v tej deželi je igrala v roke Leninu in Trockiju. Pospeševala je njih stvar ter podminirala Kerenskija, kojega vera v ameriško demokracijo je bila neomajljiva.

Maksimalisti so se skušali polastiti vlade v juliju, a njih poskus se je izjalovil. Kerenski je grozil nato z vlado krvi in željeza, a ni svojih groženj nikdar izvedel, kajti vedel je, da maksimalisti v

bistvu predstavljajo program, na katerega je prisegel on sam.

Ko so postali boljševiki prvi delavni v Rusiji, se jih je identificiralo z nemškimi agenti. Bilo je takrat, ko se je razširila po celem svetu vest, da se zavzemajo za separaten mir. Polagoma pa so nemške agente izločili iz sredine boljševikov. Konečno pa so odločno in za vedno odklonili vsak namen, da sklenejo separaten mir.

Identificirali pa so se s prvotnim mandatom revolucije, da se privede do revolucije v Nemčiji, potem zopetnega ugotovila vojnih ciljev zaveznikov.

To stališče so boljševiki konec no zavzeli po vstaji Kornilova. Od onega časa naprej pa je Kerenski stalno izgubljal na tleh in

ekstremisti so stalno pridobivali na moči. Medzavezniška konferenca, določena na dan 15. novembra, je nekoliko poživila upanja zmernih. Za nekaj časa je bilo videti, da se bodo zavezniki končno sestali na konferenci z odposlanci ruske demokracije. To bi bilo rešilo Kerenskija.

Zadnji teden pa je dobil Kerenski smrtni udarec. Jules Cambon, francoski minister, je objavil, da se odslanevec Sveta delegatov delavcev in vojakov ne bo pripustil k pariški konferenci. Lord Cetero je sledil nato z izjavo, da se na konferenci niti ne bo razpravljalo o vojnih ciljih.

Revolucionarna demokracija v Rusiji se je polastila velika besnost. To je bilo žaljenje njene

najvišje avtoritete. Kerenski in njegovi sledilci so spoznali brezupnost celega položaja. On je storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da sprizajni zaveznike z novo Rusijo. Zavezniki pa niso razumeli njegovih motivov ter se niso brigali za njegove prošnje.

Sedaj pa je komaj mogoče nastaviti val ekstremizma v novi Rusiji. Kerenski sam tega ne more storiti. To je gotova stvar. Če bi se mu posrečilo ustanoviti vlado izven Petrograda, bi potreboval neposredne moralne podpore zaveznikov. Ta podpora pa bi morala zavzeti obliko javne obljube, da se bo v najkrajšem času nanovo ugotovilo vojne cilje zaveznikov. Brez take podpore pa bi Kerenski, ki je preveč domoljuben, da bi izzval državljansko vojno, gotovo ne pozval na boj maksimalistov, ki so se polastili vladne kontrole.

Slavni možje in njih starost

Neki mož, ki je postal znan kot "Old Parr", se je otrslel teh zemeljskih vezi leta 1635 v nežni starosti 152 let. Ta najstarejši človek je bil rojen glasom cerkvenih matriklov leta 1483 ter umrl 14. novembra leta 1635. Poročil se je v starosti 120 let in v svojem 130. letu je še vedno zamogel delati po par ur na dan. Poroča se, da je bil popolnoma zdrav, ko so spomladali leta 1635 opozorili vojvodo iz Arundel na tega znamenitega človeka. Ta ga je povabil, naj odide z njim v London in Parr je povabilo sprejel. V glavnem mestu je bil predmet splošne radovednosti in pozornosti. Starega delavca so valili na pojedine in ga nalivali z vinom. To razuzdano življenje ga je najbrž ubilo.

Starost tega Thomasa Parr je precej avtentična, a istega se ne more reči o Henry Jenkinsu, o katerem se poroča, da je doživel starost 169 let.

Irska je bila tudi dom številnih slavni starih ljudi, vstevši Lady Eccleston, ki je umrla leta 1691 v starosti 143 let ter je bila najstarejša ženska modernega časa.

Pokojni profesor Kočnikov je bil avtoriteta na tem polju, je izjavil, da imata Bolgarska in Ogrska najvišji odstotek stoletnih starih v stark. To dejstvo pa je pripisoval blagodejnemu uplivu kislega mleka.

Ta 'oglas največja laž

bi bil ako ne bi bilo od tisočev in tisočev bolnikov dokazano, da za slabe, izrabljene, onemogle ljudi ni boljše ga zdravila od JUVITO TABLET.

Ne čakajte, dokler celo svojo moč izgubite, ne čakajte, dokler ne morete več pomoči najti, temveč naročite še danes za 1 dolar eno ali za 5 dolarjev šest škatelj čudovitega zdravila in zabolili boste zopet pravo mladeniško moč svojega telesa. Ako želite pošiljatev zagotovljeno, pošljite 10c. več. Naslov: JUVITO LABORATORY, South Hill Branch 5, PITTSBURGH, PA.

Pesem.

To ljubezen bila ni, čarobna in sladka, to je bil le prazen sen, sama blodnja kratka.

V sreč zgočea, blazna strast, mračna noč krog mene — in kot ogenj iz temin zro oči me njene...

Jutro.

Poj, petelin, zoro mi naznani! K meni jezdi s solnceem moj pr dragi.

Pravijo o njem, da je hajduk — v črni gori plazi se po skalah, zre za plenom z volčjimi očmi.

Da, razbojnik si, hajduk, moj dragi, s črnimi si me očmi urekel, v robstvo sladko zakoval, zaklel me.

Dvoboj v Avstriji je prepovedan

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917. Amsterdam, Nizozemsko, 11. no vembra. — Današnje dunajsko poročilo pravi, da je cesar Karol prepovedal dvoboj v avstrijsko-ogrski armadi in mornarici.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

za leto 1918.

Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino:

Pesem.
Važen zgodovinski dokument.
Popolen pregled svetovne vojne.
Praznik v Petelinji vasi.
Prag.
Problem Alzacije-Lotarinške.
Ukradeno pismo.
Red.
Veliki dobitok.
Razno o otrocih.
Doživljaj francoskega žurnalista.
Venizelos.
O postanku koledarja.
Nemški napadi s plinom.
Živali in aeroplani.
Ruska revolucija.
Program ruske socijalistične stranke.
Aforizmi.

Normalni potek ruske revolucije.
Rusija.
Nemški cilji in Rusija.
Padec rodbine Romanovcev.
Prednost brzjava.
Pesem jetnikov.
Kozaki in njih vojska.
Litvinski kmetje.
Nevidna poslanica.
Buhara.
Čudne pogrebne določbe.
Album.
Krščanska svatba pri Kafrih.
Večni koledar.
Petelinji boji.
Nekaj za gospodinje.
Šala.
Oglaš.

Koledar kraši nad trideset slik, izmed katerih jih je skoraj polovica s soške fronte.

Stane 35 centov.

Naroča se pri:

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedej: FOREST CITY, PA.

temperaturo dne 21. januarja 1917 v državi Pennsylvania

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ashby Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIC, box 647 Forest City, Pa.
Pomočnik tajnika: AVUGST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomočnik blagajnika in računika: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 15th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kana.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 1st St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOEL P. GRAHEK, 843 E. Ohio St. Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, odzema njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plačuje edino potom poštne, ekspresne ali bančne denarnice nakaznice, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovic, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V sloboju, da ostanje društvo tajniki pri poročilih glavnega tajnika lake pomagljivost. Naj to nenudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se razmere napako popravijo.

Razmere v Avstriji.

POROČA SE, DA PRIMANJKUJE V JETNIŠKIH TABORIŠČIH V AVSTRIJI PRIMERNE HRANE TER ZDRAVIL. — V VSEH TABORIŠČIH DIVJAKO NALEZLJIVE BOLEZNI, KI ZAHTEVAJO VELIKANSKE ŽRTVE. — ITALJANSKE IN DRUGE ZAVEZNIŠKE JETNIKE MUČILJO NA SMRT.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Iz Rima poročajo naslednje:

Nekako 10.000 Italijanov in Srbov, katere so vjeli Avstriji, in ki so popolnoma nesposobni za nadaljnjo vojaško službo radi boleznim ali dobljenim ranam, so izmenjali tega leta za enako število avstrijskih jetnikov.

Italija in Avstrija se nista dogovorili glede izmenjave temveč se je ponudila Švica sama ter urenila celo izmenjavo s posredovanjem glavnega odbora Rdečega križa.

Poročajo, da je postopanje z vojnimi jetniki v Avstriji zelo kruto.

Vsled pomanjkanja živil dajejo nerednim ujetnikom komaj toliko hrane, da ostanejo pri življenju.

Zdravstvene razmere v taboriščih so tudi nepopolne. Nobenega boja se ne vprizarja proti nalezljivim boleznim.

Posledica tega je, da je umrljivost med vojnimi jetniki naravnost presenetljiva.

Kljub temu pa silijo te slabo hranjene jetnike k delu, in to dole pospešuje njih izmučenost tako, da se vrača veliko število laških vojnih jetnikov v Italijo edinele z namenom, da umrjejo doma.

Z laškimi vojnimi jetniki postopajo bolj okrutno kot z drugimi, kajti Avstriji goje prav posebno sovražstvo proti Italijanom ter jih smatrajo za izdajalec.

To pa zato, ker so opustili Italijani trojevo in se bore sedaj v prilog zaveznikov, dočim so stali prej na strani centralnih zaveznikov.

Vse potrebne dokaze glede krutega postopanja z laškimi vojnimi jetniki v Avstriji, se je izvedelo iz poročil častnikov in mož, ki so se vrnili v Italijo.

Njih poročila pa so prav posebej zanimiva, ker vsebujejo vse važne posebnosti glede notranjih razmer v Avstriji.

Kakorhitro pride laški vojak Avstriji v roke, mu odvzamejo vse vojaško uniformo ter mu dajo tenko bombažno obleko, ki je slična na oblekam arestov. Če so italijanske uniforme v dobrem stanju, jih uporabijo naprej avstrijski vojak, ker ne morejo obnoviti svojih zaog.

Platnene srajce, ki jih nosijo laški vojaki, raztrgajo v kose ter porabijo za obveze, ne da bi jih prej oprali, kajti mila ni na razpolago v Avstriji.

Vojne jetnike odpošljejo zatem v različna taborišča in sicer v ozkih in zaprtih železniških vozovih, ki niso ventilirani ter tako prenapolnjeni, da so morajo ubogi ljudje komaj giban.

Njih hrana obstaja vsak dan iz redke juhe, katero razdeljujejo jetnikom po eno ovoč; najboljše vrstnih 24 ur, ter kosa trdega kruha, ki ga razdeljujejo jetnikom po eno ovoč.

Vsaki pet dni razdeli med sto redke juhe, katero razdeljujejo jetnikom po eno ovoč; najboljše vrstnih 24 ur, ter kosa trdega kruha, ki ga razdeljujejo jetnikom po eno ovoč.

Vsaki pet dni razdeli med sto redke juhe, katero razdeljujejo jetnikom po eno ovoč; najboljše vrstnih 24 ur, ter kosa trdega kruha, ki ga razdeljujejo jetnikom po eno ovoč.

Vsaki pet dni razdeli med sto redke juhe, katero razdeljujejo jetnikom po eno ovoč; najboljše vrstnih 24 ur, ter kosa trdega kruha, ki ga razdeljujejo jetnikom po eno ovoč.

Luterski ljudje

Povest. — Spisal Janko Kersnik.

Und mancher hest's und denkt dabei,
Wo dieser jetzt, wo-jener sei?
Doch kommt der Meister
Schreiner,
So bleibst von allen keiner!

Na steni nad menoj visi mala slika. Suhoparen opazovalec, ki pozna zgodovino slikarstva in umotvor raznih časov, bo dejal, da je slika stara blizu deset let in da je umotvor novejši.

avstrijski vojaki, ki stražijo jetnike.

Za večerjo dajo jetnikom zelenjavo in juho, kakorjeto smo že zgoraj opisali.

Dnevna porcija vojnega kruha za jetnike tehta približno devet unčev.

V naslednjem objavljamo cenik živil, ki so naprodaj v vsakem jetniškem taborišču:

čaj stane 26 dolarjev funt;
popper 16 dolarjev funt;
olje 6 dolarjev funt;
mast in svinjina dolar trideset funt;

sir \$1,35 funt;
riž \$4 funt;
čebula 28 centov funt;
fižol 30 centov funt;
krompir 35 centov funt;
navadno vino 88 centov kvart;
pivo 58 centov kvart.

V Avstriji se ne more kupiti ni česar brez živilskih kart, s katerimi se določa množina, do katere je opravičen posamezni kupovalec.

Treba je karte, da kupi človek žveplenke, in da kupi nadomestilo za tobak, ki je napravljeno iz prepariranega navadnega listja, in sicer za nevrjetno visoke cene.

Pravega tobaka ni v Avstriji. Povsod v Avstriji in Ogrski prevladuje revščina, katere se je prišla predvsem radi pomanjkanja dela med ženskami, ki so bile preje zaposlene v municijskih tvornicah.

Veliko tvornic je zaprtih vsled pomanjkanja surovin ter vsled dejstva, da ne potrebujejo več predmetov, katere so prej izdelovali v dotičnih tvornicah.

Vsled tega se naprimer na Ogrskem ne more dobaviti sukanec (evrina) in ravno raditega je 28 tisoč delavk brez dela.

Glede zdravstvenih razmer v Avstriji je treba razven nalezljivih bolezni omeniti predvsem disenterijo ali drisko.

To pa je pripisovati predvsem izvanredni vročini ter zavzivanju nezrelega sadja, ki tvori skoro edini predmet živil pri nižjih slojih prebivalstva.

Celo v slučaju, ko bi se morali prevzeti bolnike v bolnice ter jim dati na razpolago dovolj hrane, so pustili take bolnike na cedilu, in le malo teh bolnikov je okrevalo.

V Hokehlu na Češkem so obsojili več kmetov na doletenje ječo, ker so kradli živila.

Noben izmed obsojenih pa ni odslužil svoje kazni, kajti jetniške oblasti niso mogle dobaviti potrebnih živil za jetnike.

Pomanjkanje hrane je tako veliko, da oglašajo ljudje v časopisih izmenjavo najbolj dragocenih predmetov za hrano.

Tako naprimer izmenjajo celo obleko za kos mesa, za funt masti ali ducat jajc.

Nikdo ne more kupiti nove obleke brez potrebnega dovoljenja.

Ponošene obleke podaljšajo v jakom ali jih pa prodajajo s posebnim dovoljenjem.

Ni je najmanjše stvari, katere bi ne uporabili v splošni prid.

Zbirajo celo kuhinjske odpadke in jih izpreminjajo v hrano in krmo za govedino in prasce.

Da se pospešuje nabiranje teh odpadkov dajajo pol funta evinje in vsaki dvajset funtov kuhinjskih odpadkov.

Krma za živino je prav tolike važnosti kot so živila za ljudi same.

Na Češkem je poljedelstvo resno ogroženo, in cela množina goveje živine se je zmanjšala na en milijon in pol glav.

To pa se je zgodilo vsled neprestanih revizij armade ter pomanjkanja krme.

Vsled tega bo treba zmanjšati množino domače živine za celih 50 odstotkov.

V bodoči zniži bo predvsem čuti posledice pomanjkanja mleka dočim bo obdelovanje zemlje v prihodnji spomladaj skoraj nemogoče vsled pomanjkanja priprave ter zemeljskih masil.

še laško šole; rekel pa bo tudi, da mojstra ne pozna in da je v sliki nekaj posebnega, neopisljivega, ter se bo lotil morda težko od nje, ne spoznavši, kaj daje podobni tako čarobno moč.

Mala, na prvi pogled neznatna slika kaže dekle, recimo, sedemnajstletno, v opravi, ki je bila navadna v boljših stanovih sredi prve polovice devetnajstega stoletja. Podoba njena je doprsna ter stoji v visokem oknu; oko njeno hiti živo, s čarovitim svitom mimo opazovalec v daljavo. Barve so sicer zatemnele, in ona "svetla tema", ki znači dela slavnih, starih laških mojstrov, Corregija, lutator Caraccijev in drugih, slabo pristuje podobni, ki nehoti zahteva svetlih, ognjenih barv. Tako bi človek sodil; — pa morda pravno to daje sliki ono posebnost, ki je ne morem opisati. Mnogokrat sem že zrl v njo, in tudi sedaj, ko pišem te vstave, mi sili oko vedno gori k njej; dozdeva se mi, da jo je dihal poseben ženin na mrtvo platno.

Ó dekle, katere obrazek je naslikan tu gori nad menoj, in o njem, ki ga je slikal, govori moja povest.

Kako je prišla podoba v mojo last, to ne more biti nikomur zanimivo in ni nikakor v dotiki z dogodki, katere bom pripovedoval; — pa ko sem jo dobil, sem prejel tudi nekaj starih listin in pisem, in te mrtve priče nekdanje sreče in nesreče so mi pripovedovale in razodele, kar podajam tu bralcu.

Pravih imen ne bom imenoval, in ko bi jih tudi, malokdo bi se jih spominjal. Čemu pa še ta spomin!

Slika na moji steni je ostala; ona pa, katero tako čarobno predstavlja, in oni duhoviti mož, oni genij, ki jo je ustvaril, in vsi njihovi, — obo, vsi so se pogubili, potopili v nemirnih valovih burnega sveta.

I.

Gore spet gledam zaželjene, Veselje mi rosi oko;

Oh, bo še kdo se spomnil mene? Saj sem spremenil se močno.

Boris Miran.

Na Gorenjskem blizu večje vasi stoji ob postarnem potu, ki zavije kake pol ure pozneje na velike ceste, na nizkem holmu prijazna gradčica. Zidan ni redno, nego se mu vidi, kako sta stari oča in vnuk, praded in pravnuk, drug za drugim kot gospodarja prezidavala in rila po stenah in obokih; tu je eden nekoliko odstranil in podrl, tam zopet drugi nekaj pridojal in prislomil: še okna, obrnjena proti cesti, niso v ravni vrsti stavljeni. Zadnjim gospodarjem pa tudi ni bilo veliko mari, kako je zidan gradčica, pustila so ga večinoma v miru, tuhtam so ga zdajpazdaj ometali ali pobelili, ako je čas razoral po zidu prenevarne ali previdne rame, in tudi opeka na strehi kaže v svojih raznih barvah delovanje takih površnih ranocehnikov.

Okrog gradčice je nasajen na treh straneh majhen vrtič, po katerem stare tepke in stari orehi pričajo, da je podoba tega posestva že dolgo, dolgo enaka.

Za gradom pa se vzdiguje svet in ob polagoma se dvigajočem hribu se kaže gost les; pa ta je mlad, in le tuhtam svedoči kaka redka, velika boja, da je bilo enkrat mnogo enakih njenih sester tukaj, ki jih je pa podrla sekira.

Tako je sedaj okrog gradčice in v blizu petdesetih letih se ni mnogo izpremenilo; vrt in grad sta bila tedaj skoro taka kot danes; samo visok in gost les ju je senčal na zadnji strani, in kadar je pihal močan jesenski veter, so vršale nad robom grajske zadnje stranske strehe veličastne smreke v enakomernem otožnem glasu.

Bilo je zjutraj lepega poletnega dne, ko je ropotal po veliki cesarski cesti težki poštni voz; postiljon se je bil ravno zdramil, ker se je blizal globokemu klanu; moral je z voza stopiti in kose podložiti cokoljo. Ko je dospel, a ravno, je nastavljal svoj rog in robil veselo v jasno jutro.

Voz je bil poln potnikov, kar je bilo tedaj navadno, ko se ni preprežala železna cesta naših krajev.

Ko priproče voz do mesta, tjer se je lotil širok stranski hovez od velike ceste, potirka eden potnikov postiljonu na ramo.

— Kaj mi govoriš, kakor bi da nisi dui ter bil mrtva, ali ka-

slavnejši slikar več nego vsaki umetnik, ki je znamenja po križpotih belil in potem rdeče mazal. Pa ker je bilo strian duhovniku tako prav, je bilo tudi materi prav, zlasti ko je izvedela, da sin s svojimi podobami veliko zasluži.

Nekako čudno jo je pa vendar izpreletelo, ko je stopil danes sin čez prad ter njej, ki je ravno polena v peči pripravljala, pomolil roko, rekod:

"Dober dan, mati!"

Spozna ga je takoj.

"France, ti si! Kaj tak si!" je vskliknila, potem pa se je oklenila z obema rokama in solze so jo polile.

In tudi sinu je gorko postalo pri sreč.

Ko je sedel nekoliko pozneje v hiši pri beli javorjevi mizi in sta se bili pozdravili že obe sestri, jim je pripovedoval o strian, o Rimu in o vsem, o čemer je sodil, da jih zanima.

(Dalje prihodnjič).

Bolgarija zahteva del Srbije.

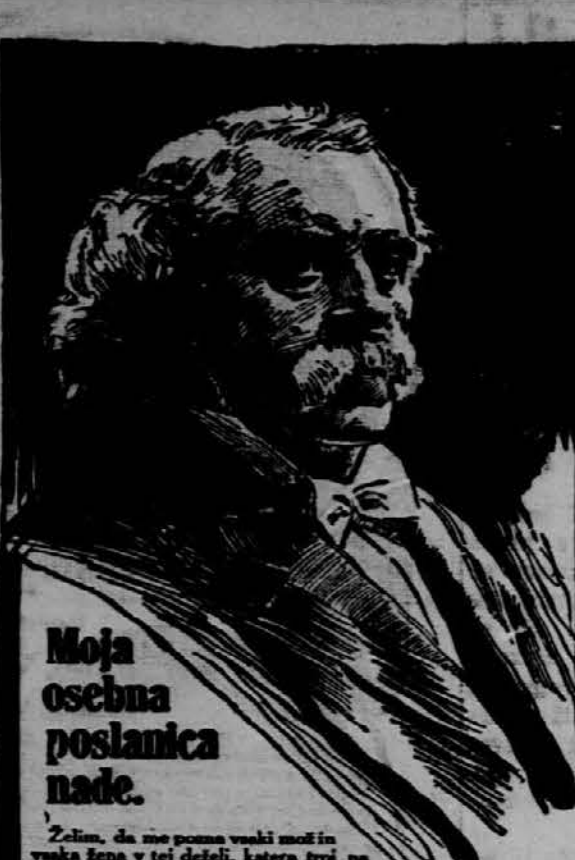
True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 13, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 11. novembra. — Kakor pravi neko poročilo iz Sofije, se je po govoru ministrskega predsednika Radoslavova bolgarsko sobranje odgodilo do 1. decembra. Ministrski predsednik je med drugim rekel:

"Bolgariji vojni cilji so znani. Zahtevajo združenje vseh Bolgarov v naših zgodovinskih mejah. Zahtevamo Makedonijo, Dobrudžo in bolgarsko zemljo, katero so si osvojili Srbi pred vstanovitvijo sedanje bolgarske države. To so opravljene zahteve in želimo samo za uresničenje narodnega združenja."

Wilson se je vrnil domov.

Washington, D. C., 12. nov. — Predsednik Wilson se je vrnil noč v Washington. — Bil je v Buffalo, kjer je pozdrvil konvencijo American Federation of Labor. Z doma je bil manj kot trideset ur.

Moja osebna poslanica nade.

Zelim, da me pozna vsaki mož in vsaka žena v tej državi, katere brni na bolniki. Zelim, da me pozna vsi kot prijatelja — da vedo kdo sem jaz sem sem stori v protekciji in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko opoči, da sem učil v medicinski praksi, katero vršim še dolgo vrsto let; moji laje so danes suho-beli po dolgih letih študiranja, raziskavanju in dela. Sliko sem poslal in analiziral vse tiste stare, kronične in globoke vnetne bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Zelim, da mi vsak bolan mož in vsaka bolna žena vzame svoje težko in tajnost; vsakemu bolan dal pravi nasvet, kar želim, da sem z vsakim dober prijatelj. Pišite po brezplačno knjižico, katero vam pošljam, in citajte moje poslanice zdravim.

J. Russell Price, M.D.

ŽELODČNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko uspešno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo, da se seznanite z našim znanstvenim načinom zdravljenja na domu mnogih akutnih in kroničnih bolezni; tudi nalezljivih in podedovanih bolezni, kakor nečiste krvi; slabe krvi; bolezni kože, otekline, zažgane, bolne in občutljive delove; slabe, nervozne in obnemogle kondicije; pomanjkanje energije, ambicije in zaupanja; nadlogah ledvic in mehurja, ter veliko drugih bolezni in nadlogah od katerih bolniki pogosto trpe.

Zdravniška knjižica, katere šteje 96 strani, zastoj.

Pišite še danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih moral znati vsak mož in vsaka žena. Ako torej hočete znati, kako bi dobili nazaj svoje staro zdravje in moč, pišite takoj po to brezplačno knjižico in zvedeli boste, kaj je potrebno glede te ali one bolezni. Nepošiljajte denarja! — pošljite samo vaše ime in naslov na spodnjem kuponu. Ne trošite denarja za kakšno ničevno sredstvo, temveč citajte to knjižico, katere je knjižpot k zdravju, in črpajte iz nje pravočasne nasvete in podatke. Pri tem lahko zveste, na čem vi trpite in kako se more vaša težkoba odpraviti.

Kupon za brezplačno knjižico

Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrežite in pošljite nam še danes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO.,

3 1150 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Cospodje: Prosim, pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ime in priimek _____

Star. in ulica ali Box _____

Mesto _____ Država _____

Kje je Rus?

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA
5. JULIJA 1908INKORPORIRANA
27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOSEPH PRIJATEL, 3232 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: ANTON VODISEK, 424 Park Street, Pueblo, Colorado.
I. tajnik: FRANK SEKABEC, R. F. D., Box 17, Stock Yard Station, Denver, Colorado.II. tajnik obnem zapisnikar: J. CANJAR, 4422 Grant St., Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDEČIČ, 4485 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDOVIČ, 4537 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:

1. nadzornik: JOHN GERM, 316 Palm Street, Pueblo, Colorado.
2. nadzornik: FRANK HENIGSMAN, 1230 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
3. nadzornik: MIHALJ KAPŠCH, 508 N. Spruce, Colo. Springs.

POROTNI ODBOR:

1. porotnik: PETER MEDOŠ, Route 8, Box 106, Pittsburgh, Kansas.
2. porotnik: JOHN HOČEVAR, 514 West Chestnut St., Leadville, Colo.
3. porotnik: JOHN JAKŠA, Box 272, Louisville, Colorado.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. R. S. BURKE, 4487 Washington St., Denver, Colo.

URADNO GLASILO:

GLAS NARODA, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepirne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.OMENIK URADNIKOV KRAJEVNIH DRUŠTEV SPADAJOČIH
K ZAPADNI SLOVANSKI ZVEZI V DENVER, COLO.

Društvo sv. Martina št. 1 v Denver, Colo. — Predsednik: Joseph Pavlakovich. — Tajnik: George Pavlakovich, 4711 Grant St. — Blagajnik: John Predovich. — Seje se vrše vsakega 15. v mesecu v Joseph Videtičovi dvorani.

Društvo Slovan št. 3 v Pueblo, Colo. — Predsednik: Anton Kochevar. — Tajnik: John GERM, 316 Palm St. — Blagajnik: John Kozman.

Društvo Zapadni Junaki št. 4 v Midvale, Utah. — Predsednik: Frank Kastelle. — Tajnik: Frank Mišmaš, Box 211. — Blagajnik: Ignac Mišmaš.

Društvo Planinski Bratje št. 5 v Leadville, Colo. — Predsednik: John Fink. — Tajnik: John Hočevar, Box 759. — Blagajnik: Fr. Zaitz, ml. — Seje se vrše v lastni dvorani na 527 Elm St.

Društvo Zvon št. 6 v Colorado City, Colo. — Predsednik: Joseph Kapsh. — Tajnik: Mike Kapsh, 580 N. Spruce St. — Blagajnik: Frank Klun. — Seje se vrše v slovenski dvorani.

Društvo Kraljica sv. Rožnega Venca št. 7 v Denver, Colo. — Predsednica: Katarina Peček. — Tajnica: Mary Starasnee, 4576 Logan St. — Blagajnica: Mary Budek. — Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v Jos. Videtičovi dvorani.

Društvo Bliser št. 8 v Mulberry, Kans. — Predsednik: Peter Medoš. — Tajnik: John Crepišek, R. F. D. 2, Box 29, Mulberry, Kans. — Blagajnik: J. Prišlan.

Društvo Napredni Slovenci št. 9 v Canon City, Colo. — Predsednik: Anton Dremelj. — Tajnik: Frank Kocjan. — Blagajnik: Frank Kocilja.

Društvo Slovanski Bratje št. 10 v Victor, Colo. — Predsednik: Frank Orazen. — Tajnik: Valentin Gern, Box 551. — Blagajnik: F.

Društvo sv. Janez Nepomuk št. 11 v Rockville, Colo. — Predsednik: Joseph Blatnik. — Tajnik: Alois Simec, Box 225. — Blagajnik: Joseph Putrya. — Vsi v Rockville.

Društvo Zgodnja Danica št. 12, Clear Creek, Utah. — Predsednik: L. Mihe. — Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

Društvo sv. Mihaela št. 22, Tooele, Utah. — Predsednik: Frank Čeh. — Tajnik: Frank Ambrosch, Box 75. — Blagajnik: Mile Milinkovich.

Društvo Cleveland št. 23 v Clevelandu, Ohio. — Predsednik: Louis Mežmar. — Tajnik in blagajnik: John Kadunc.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

Društvo sv. Mihaela št. 22, Tooele, Utah. — Predsednik: Frank Čeh. — Tajnik: Frank Ambrosch, Box 75. — Blagajnik: Mile Milinkovich.

Društvo Cleveland št. 23 v Clevelandu, Ohio. — Predsednik: Louis Mežmar. — Tajnik in blagajnik: John Kadunc.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

Društvo sv. Mihaela št. 22, Tooele, Utah. — Predsednik: Frank Čeh. — Tajnik: Frank Ambrosch, Box 75. — Blagajnik: Mile Milinkovich.

Društvo Cleveland št. 23 v Clevelandu, Ohio. — Predsednik: Louis Mežmar. — Tajnik in blagajnik: John Kadunc.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

Društvo sv. Mihaela št. 22, Tooele, Utah. — Predsednik: Frank Čeh. — Tajnik: Frank Ambrosch, Box 75. — Blagajnik: Mile Milinkovich.

Društvo Cleveland št. 23 v Clevelandu, Ohio. — Predsednik: Louis Mežmar. — Tajnik in blagajnik: John Kadunc.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

Društvo sv. Mihaela št. 22, Tooele, Utah. — Predsednik: Frank Čeh. — Tajnik: Frank Ambrosch, Box 75. — Blagajnik: Mile Milinkovich.

Društvo Cleveland št. 23 v Clevelandu, Ohio. — Predsednik: Louis Mežmar. — Tajnik in blagajnik: John Kadunc.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

Društvo sv. Mihaela št. 22, Tooele, Utah. — Predsednik: Frank Čeh. — Tajnik: Frank Ambrosch, Box 75. — Blagajnik: Mile Milinkovich.

Društvo Cleveland št. 23 v Clevelandu, Ohio. — Predsednik: Louis Mežmar. — Tajnik in blagajnik: John Kadunc.

Cenjeni krajevni tajniki so prošeni, da ali glavnemu tajniku Zveze ali pa naravnost na uredništvo Glas Naroda, da se zamore imenit aradnikov pravočasno popraviti.

se mora zgoditi prej, predno bo ta presneti Thatcher tukaj.

— Da, najbolje bi bilo tako — je pritrdil Wiles. — To bi bila za nas največja pridobitev. — Na svojem potovanju se je zakasnil najmanj za dva dni. — Seveda, boljše bi bilo, če bi bil še za nekaj časa pridržan.

Po teh besedah je Wiles globoko vzdihnil. — Nikar se ne žalostite — je rekla gospa. — Slučaj je zdaj pri najvišjem apelacijskem sodišču naše dežele. — Jaz sem storila vse, kar je bilo mogoče.

— Čakajte! — jo je prekinil Wiles. — Še nekaj sem vas hotel vprašati.

— Kaj pa? — Ne, ne vas, gospa, pač pa gospoda Gashwiler. — Dabro, kaj je? — Kje se nahaja zdaj vaš privatni tajnik Dobs, ali kako se mu je pravi?

Kongresnik je bil nekako v zadregi. — Njega ni tukaj. — Opozarjam vas pa gospod Wiles, da si niste izbrali pravega naslova. — Jaz nisem tega človeka nikoli uvel v svoje privatne zadeve.

— Meni je nazadnje vseeno. — Jaz sem vprašal kar tako. — Pustimo torej to stvar. — Nekaj vam moram povedati.

— Kaj pa? — sta vprašala oba hkratu. — Na poti se mi je pripetila sreča v nesreči. — Wiles je povedal zgodbo s kovčgom.

Gashwiler je zaploskal z rokami. — Nikar se ne veselite prehitro. — Torej imate njegov kovčeg in listine? — Ne, listin nimam in vsled tega je ta stvar zame tako neprijetna.

Poslanec je najprej zardel, potem pa smirno prebledel. — Nazadnje je pa imel še vseeno toliko moči, da je rekel: — Vseeno je. — Saj so tako ali tako samo ponarejene listine.

— Ne, motite se — je odvrnil Wiles in pomežiknil z levim očesom. — Vaše listine, gospod poslanec so gotovo vse pristne in sem prepričan, da imate vse v najlepšem redu. — Jaz sem pa imel v svojih torbi nekaj dodatnih dokumentov, ki so zelo velike važnosti. — In ti dokumenti so prišli v roke nekoga tujega človeka.

Nikdo ne more popisati presenečenja, ki je sledilo tem besedam. — Poslanec in gospa sta se pomembno spogledala in pokimala drug drugemu.

— Torej, kaj je? — je vprašal Wiles. — Nič, kaj bi bilo. — Vaše listine moramo dobiti nazaj, pa naj velja kar hoče. — Kje so bile? — Ne vrjame, če jih bomo mogli dobiti. — Kdor jih ima, jih bo skrbno spravil.

— Kje ste pa imeli shranjene? — Dobro bi bilo, če bi jih malo boljše shranili. — Moja največja napaka je to, ker jih nisem. — Najbrže so v Thatcherjevih rokah. — Kako je to mogoče? — Ko sem izgubil torbo, je bil Thatcher v poštnem vozu.

Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Poslanec je na vse mogoče načine premagoval svojo jezo, razčearanje in strah. — Kaj bi premišljevali? — je prekinila gospa molk — upajmo, da bo vsa zadeva rešena, še predno dospje Thatcher v Washington. In če bo vse rešeno, se lahko postavi na glavo.

— Naj bo kakor hoče — je odvrnil Wiles mirno. — Nikar vendar ne napenjajte možgan. — Zdaj smo na dobrem. Zadeva se nam ne more izjaloviti. — Saj nič ne rečem, toda iz svoje lastne izkušnje vem, da se ljudje, katerih najmanj potrebujemo, najprej pojavijo.

— Nič zato. — Kongres je tribunal in njegovih sklepov ni mogoče obreči — je rekel poslanec s prepričevalnim glasom. — Morda bi se dalo kaj napraviti, toda ne tekom te seziije. — Za pozneje bo pa seveda vse prepozno.

— No, bomo videli — je rekel Wiles in prijel za klobuk. — Da, videli boste, gospod Wiles — je pripomnil Gashwiler dostojanstveno.

Štirinajsto poglavje.

SENATOR IN CARMEN.

Tisti čas je bil v senatu Združenih držav splošno spoštovan, izobražen in dobronameran mož, ki ni imel na svetu skoraj nobenega sovražnika.

In k temu senatorju se je odpravila Carmen. — Ko je namreč sedel nekoga dne v pisarni, mu je izročil službenik malo vizitko, na kateri so stale besede: — Carmen de Haro, slikarica.

Službeniku je naročil, naj jo pripelje. — V sobo je stopila Carmen — Gledala je v tla in je bila nekoliko v zadregi. Toda kljub svoji ponižnosti in bojazni je bila krasna.

Imela je kratko krilo, bele nogavice, preko ramen pa kratko svileno mantiljo. — Lasje, spleteni v dve kiti, sta ji padali na hrbet. — Čimbolj jo je senator gledal, tembolj se mu je dopadla.

Po prvem pozdravu je potegnula iz mape par svojih slik in jih razložila po mizi. — Senator jo je gledal in gledal, toda bolj deklico kot pa slike. — Rekel pa ni niti besede.

Carmen se je že začela nemirno prestopati semtertja. — Gospod senator — je rekla, — oprostite mi, da sem vas nadlegovala. — Varala sem se v svojem delu. — Mislila sem, da je dobro, zdaj pa berem z vašega obraza, da ni za nič. — Ravnala sem in bi rada spravila svoje stvari v denar. — Kot pa kaže, ne bo šlo. — Prepričani bodite, gospod senator, da vas znanprej ne bom več nadlegovala.

— Gospodična, kaj vendar mislite o meni? — Ravno nasprotno. — Vaše slike se mi zelo dopadejo. — Iz vsake poteze se razodeva velik talent. — Jaz sem vam vedno na razpolago. — Prosim vas, če hočete pustiti sliko pri meni? — Jaz imam veliko prijateljev in vas lahko priporočim.

— Oh, hvala vam za prijaznost. — Kako ste vendar dobri gospod. — Toda kaj hočem jaz, uboga deklica iz dežele, katere vi ne poznate. — Od kod ste, gospodična? — Ne vrjame, da bi ne poznal vaše rojstne dežele? — Iz Kalifornije sem — je odvrnila Carmen ponižno. — (Dalje prihodnjič).

Rad bi izvedel za naslove AN-DREJA BARAGA, doma iz vasi Ravne, JAKOBA LIKAR iz Surošice in JANEZA KOROŠEC iz Bezulaka, vsi z Notranjskega. Prosim, da se mi oglašijo na ta naslov: Joseph Zbačnik, Shingleton, Mich. (9-12-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol letom je bil tu v New Yorku in sedaj ne vem, kje se nahaja. Zato prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali pa naj se sam oglašuje. — Vincent Zalokar, 246 E. 78. St., New York, N. Y. (12-14-11)

Iščem svojega svaka ANTONA TERŠAR, doma iz Logateca na Notranjskem. Pred enim in pol let